

Visitaforedrag

Biskop Kari Mangrud Alvsvågs visitas til Lillestrøm menighet 19.-24.november 2024

Innledning:

«Sammen bygger vi en by»

Restauranten Lillestrøm Lobby på Nova Spektrum var fylt av et hundretalls mennesker fra ganske ulike deler av Lillestrøm-samfunnet. Anledningen var folkemøte initiert av kirken i Lillestrøm under visitasen. Nova Spektrum tok utfordringen og rigget og inviterte under overskriften «Sammen bygger vi en by». Det ble en spennende samtale mellom kommune, næringsliv, media, kirke og lokalbefolkning om hvordan vi fra ulikt hold kan bidra med vårt til at menneskene her i Lillestrøm får leve gode liv. Etterpå var det «speed-dating» der alle ble oppfordret til å snakke med nye, og knytte kontakter for videre oppfølging.

Både tema og kvelden passer godt som en overskrift over denne visitasen: «Sammen bygger vi en by»

Jeg har fått være med på en innholdsrik og meningsfull visitas der mange poster har pekt i samme retning, og det er ingen tvil om at kirken har mye godt og viktig å bidra med i denne samskapingen.

Den norske Kirke i Borg og i hele Norge har en visjon: «Mer himmel på jord». Den rommer gode ønsker for alle, og forankrer kirkens virksomhet i verden i Jesus Kristus som sendte ut de første disiplene, og som lærte oss å be: La ditt rike komme. La din vilje skje på jorden slik som i himmelen. Eller: La det bli mer himmel på jord! Kirken har vedtatt en strategiplan med utgangspunkt i visjonen, og jeg vil strukturere dette foredraget etter de tre mål som er valgt i den:

Kirken åpner rom for tro

Kirken er der livet leves

Kirken er mer for flere

(Hele planen finnes til slutt i foredraget)

Kirken åpner rom for tro

Dette «rommet for tro» kan både være et fysisk rom og et rom i mer overført betydning. Jeg har fått oppleve begge deler denne uka.

Lillestrøm var muligens den første «arbeidskirka» som ble bygget i Norge. Altså en kirke med plass til flere aktiviteter enn gudstjenesten. Det er fint å kunne avslutte ulike typer samlinger, enten det er kor, middager eller ungdomskvelder i den nye kjelleren, med lystenning, stillhet, musikk eller ord i kirkerommet slik jeg fikk være med på flere ganger.

Vi trenger kirkerommet. Hver morgen under visitasen startet vi også her, før vi gikk ut i byen. Jeg vil oppmuntre teamet av ansatte i Lillestrøm til å regelmessig å møtes til slike enkle samlinger i kirkerommet, gjerne med nattverd. Gjennom det styrkes forankringen i ord og sakrament, og sendelsen ut for å tjene Gud og mennesker blir stadfestet også for stabsfellesskapet.

For mange er musikken en kilde til både glede og tro. «Lillestrøm synger» ble en flott kveld der sanggleden var stor og genrebredden likeså. Her bidro flere kor, og nettopp korarbeidet har i mange tiår vært en viktig stamme i kirkens arbeid. Stor kontinuitet på kirkemusikersiden har bidratt til dette, og når nye krefter må overta stafettpinnen blir det viktig å kombinere tradisjon og ny utvikling, og lytte godt til hva korsangere ønsker seg i dag. Jeg fikk besøke flere av korene under øvelsene, og ser hvor betydningsfullt dette arbeidet er.

«Rom for tro» er også mer enn kirkerommet. I et stadig mer mangfoldig samfunn må kirken finne sin plass som et trossamfunn blant andre. Men ikke helt som andre. Den norske kirke er ikke lenger statskirke, men ifølge grunnlovens § 2 Norges folkekirke. Det forplikter oss på en særlig måte til å løfte retten til å utøve sin religion, tro eller ikke-tro i et livssynsåpent samfunn. For det er det vi har i Norge. Det er i dette rommet det skal være plass for tro. Noen land har valgt en nøytralitetspolitikk som innebærer at man ikke ønsker tro og livssyn inn på fellesarenaene, men at religion forbeholdes privatlivet, utøvelse skjer mer i lukkede rom, og fellesarenaer som skole og offentlige markeringer er et «nøytralt område». Men i mange demokratier følges en annen linje.

I Norge fikk vi i 2013 en utredning om dette som ble førende i statens tros- og livssynspolitikkk videre. «Stålsett-utvalget» avga en rapport som het «Det livssynsåpne samfunn», som peker i en annen retning enn det nøytrale rom.

Det er et samfunn som er åpent for, ja inviterende til, synlige og merkbare tros- og livssynsuttrykk, som en naturlig del av livet i fellesskap. Og det er et samfunn der det ikke bare er rom for ett eller noen få livssyn, men som åpner for borgernes forskjellige livssyn, og møter dem med samme respekt og forventning. Det livssynsåpne samfunn er et samfunn som er like åpent for minoritetenes som for majoritetens livssyn.

I dette samfunnet kan det oppstå usikkerhet hos mange institusjoner og aktører om hva det er greit å samarbeide med kirken om. Det har jeg forståelse for, og jeg har respekt for ønsket om å ivareta alle, men ønsker samtidig å si at det er fullt mulig i et slikt samarbeid. Kirken har de siste årene utviklet høy kompetanse på hvordan bidra på en ryddig måte, der partene i et samarbeid kan være trygge på hverandres posisjon og agenda. Nøkkelen til slik trygghet er å få usikkerhet opp på bordet i samtaler, og gjerne formalisere samarbeid i skrevne avtaler som gjør det lettere å etablere og vedlikeholde gode relasjoner.

Jeg er glad for den tydelige invitasjonen fra kommuneledelsen til et arbeidsmøte med kirken der målet er en overordnet plan for hele kommunen om samarbeid mellom skole/barnehage og kirken. Et slikt samarbeid kan både omfatte tiltak med kirken alene, og aktivitet der flere aktører på tros- og livssynsfeltet bidrar. Et eksempel på det siste er

dialogvandringen for 9.trinn til moskeer, kirker og andre gudshus. Dette er en måte å hjelpe skolen til å oppfylle sine læringsmål, hvor det blant annet heter at elever skal utforske sentrale trekk ved kristendom og andre tradisjoner, og dere utbredelse i dag. Invitasjonen til å lage en overordnet plan for hele kommunen må følges opp av kirken, og bør tematisere skolegudstjenester, krise- og beredskapsarbeid og samarbeid om å nå læringsmålene.

Kirken har dette året fått en ny overordnet plan for Kirkelig Undervisning og Læring. Den erstatter planen som kom ved innføringen av Trosopplæringsreformen for 20 år siden. En endring er at kirkens samarbeid med kirke og skole er tatt inn i samme planverk som dåpsopplæring. Det er fremdeles to ulike ting, men endringen har betydning for prioritering og ressurser. Det er betydningsfullt at kirken bidrar til at skolen får oppfylt sine kompetansemål. Når det gjelder kirkens egen undervisning og dåpsopplæring (eller opplæring til dåp) er skillet mellom breddetiltak og kontinuerlig arbeid mindre fremtredende i den nye planen. Det er viktig for meg å understreke at breddeperspektivet fremdeles holdes oppe som avgjørende viktig. Både døpte og andre interesserte på hvert årskull er målgruppe. Men lokalkirken får større myndighet til selv å prioritere ressursene etter hva som gir best resultater. Det kan bety å kutte tiltak som i liten grad treffer målgruppen, og samle ressursene der vi treffer barn og unge best. Det er alltid vanskeligere å slutte med noe enn å starte nytt, og jeg vil oppfordre til at slike diskusjoner gjøres i fellesskap og forankres i råd og daglig ledelse, slik at ikke enkeltansatte blir stående alene i dette.

Så må vi holde på det som er umistelig, og av det vil jeg holde frem konfirmasjonstiden og leirarbeid i forbindelse med den. Konfirmasjon er i særklasse det breddetiltaket som når flest, og det må jobbes strategisk og målrettet med å nå flest mulig. I Lillestrøm var det en nedgang i oppslutning i 2023, men det ser ut som om trenden ble snudd i 24. Det er viktig å lete etter årsaker til både ned- og oppturer, og jobbe godt og tidlig med kommunikasjonen for de kommende år. Jeg vil oppfordre kirkeverge og prost til å se på konfirmasjonstilbudet i fellesrådsområdet, og se til at det er lik kvalitet i konfirmantopplegget i hele kommunen.

Noe annet som er umistelig er gudstjenestelivet og de kirkelige handlingene. Lillestrøm har klart noe få andre menigheter har gjort: Å komme tilbake til en gudstjenestedeltakelse lik den før pandemien. Dette vitner om et godt og målrettet arbeid, og er meget inspirerende! Samarbeidet med lag og foreninger rundt gudstjenester gjennom året er godt, og gir mange en god anledning til å oppsøke kirken, noe som er viktig. Færre enn før går i kirken bare av vane eller plikt, fler av oss trenger å motiveres av noe ytre vi har særlig tilknytning til.

I en stor menighet i sentrum av kommunen som Lillestrøm er, bør det være en hovedgudstjeneste hver søndag formiddag. Så ligger det mange muligheter til andre typer gudstjenester på andre tidspunkt og dager. Her vil det være nyttig å ha en samtale i prostiet om hvordan ressursene kan utnyttes på tvers av soknegrenser.

Familiegudstjenesten har under visitasen vært diskutert ved flere anledninger. Søndag formiddag er et vanskelig tidspunkt å samle barn og familier. Jeg vil oppfordre til å ta med målgruppen i et strategisk arbeid med fornyelse av denne typen gudstjenester, og tar gjerne imot søknader om forsøksordninger.

Det er mange gravferder i menigheten, men svært få finner sted i Lillestrøm kirke. Uansett hvor gravferden finner sted er det ønskelig at pårørende følges opp av kirken. Det var fint at diakonene fikk et møte med sine ledere om sorgarbeid denne uken, og jeg oppfordrer dem til å ta dette videre i samarbeid med prestene, og at også frivillige sees på som en ressurs i dette arbeidet.

Dåpstallene i Lillestrøm påvirkes av befolkningssammensetningen, og er derfor relativt lave. Desto viktigere er det å kommunisere godt rundt dåp. Jeg oppfordrer menighetsrådet til å behandle en sak om strategi for dåpsarbeidet, der Borg bispedømmes arbeid med «Dåpsreisen» og forslaget til brukerorientert «dåpserklæring» benyttes i prosessen som må starte med en beskrivelse av menighetens praksis i dag, fra kommunikasjon til dåpssamtale, dåp og videre oppfølging.

Kirken er der livet leves

Lillestrøm menighets visjon er «Lillestrøm kirke-Midt i byen». Det er ikke først og fremst en beskrivelse av beliggenhet, men av en vilje til å være kirke der livet leves. Bra!! En måte å gjøre det på er å ha åpent hus hele uka, ikke bare søndag. Og det har dere. Det skal godt gjøres å finne en dag uten aktivitet. Jeg ser at mange av tiltakene er åpne og med et måltidsfellesskap som en del av samlingen. I 2023 ble det servert 8902 måltider i kirken, ifølge den solide og meget gode visitasinnberetningen jeg mottok fra menigheten. Noe av det fine med ulike samlinger rundt et bord er at det både engasjerer frivillige på en konkret og meningsfull måte, åpner for samtaler, og er et bidrag til den vanskelige økonomiske situasjonen mange er kommet i de siste årene.

Den nye kirkekjelleren gir også nye muligheter, og arbeidet med åpne fredagskvelder for ungdom er alt godt i gang. Dette initiativet fikk mye skryt fra flere jeg møtte denne uka. Det er behov for steder å møtes der trygge voksne er til stede samtidig som ungdommen selv må få definere behov og tilbud. Slike tiltak går inn under kirkens diakonale tilbud. Det stilles iblant spørsmål ved om det er kirkens oppgave å drive åpent arbeid der alle er velkommen uansett tro, og hvor det ikke bedrives forkynnelse. Mitt klare svar er JA, det er kirkens oppdrag. Så lenge vi vet at det er den treenige Gud som sender oss, og vet hvor vi henter både styrke og motivasjon fra, er det dypt kristelig å ta imot alle uten krav om tilslutning eller deltakelse i trospraksis. Dette gjenfinder vi og i uttrykket «Liturgien etter liturgien». Med det menes at gudstjenesten fortsetter ute i verden når den er over i kirkerommet. At når vårt arbeid i kirken er over («Liturgi» betyr egentlig «folkets arbeid») fortsetter det i dagliglivet vårt. Da blir også det diakonale og lavterskelpregede arbeidet en gudstjeneste – en tjeneste for Gud-i seg selv.

Så er ikke det til hinder for at vi også i slikt arbeid kan ha en åpen dør til kirkerommets trospraksis for de som vil utforske det. Men all diakonal omsorg bygger på gjensidighet, likeverd og respekt for den andre, og åpne tiltak må utformes i tråd med det.

Det foregår et godt samarbeid rundt diakoni innad i Lillestrøm fellesrådsområde. Det er en styrke for fagligheten, og gjør at arbeidet blir mer robust. Jeg vil rose fellesrådet for å prioritere diakonal kompetanse og kapasitet så høyt.

I møtet med kommunens ledelse fikk vi snakket om det faktum at andelen eldre stadig blir større. Dette gir noen utfordringer, men også muligheter. For mange er det en stor overgang å si farvel til arbeidslivet når både energi og krefter fremdeles er tilstede, og kompetanse og erfaring er på topp. Mange finner mening i å engasjere seg i frivillig arbeid, noe også kirken har lagt til rette for. Men jeg er sikker på at mange flere kunne få oppleve mestring og mening ved å engasjere seg på denne måten. Diakonien er en god arena for «seniorfrivillighet». Menigheten har en god strategi og plan på frivillighet i gudstjenestearbeidet, jeg vil oppfordre til at den utvides til også å gjelde arbeidet på flere arenaer, som for eksempel diakoni.

At andelen eldre i befolkningen øker medfører også noen utfordringer. Det er en underdekning på sykehjemsplasser, og de som får plass er dårligere enn før. Det har betydning for hvordan kirken organiserer sitt tilbud der. Med flere hjemmeboende som vil ha problemer med å oppsøke fellesskap selv, vil det også være et voksende behov for besøk i hjemmet. Her kan ikke ansatte dekke det alene, og jeg vil oppfordre til å sette seg ned sammen med kommunens hjemmetjeneste for å snakke om hvordan kirken, med både ansatte og frivillige, kan bidra til at menneskers rett til tros og livssynsutfoldelse kan ivaretas.

I forbindelse med en sangandakt på Måsan aktivitetssenter fikk jeg møte lederne for kommunens frivilligsentraler. Det var nyttig, og gav innsikt i at dette arbeidet organiseres noe ulikt rundt i kommunen. Det er mange muligheter for økt samhandling på dette feltet, og jeg er glad for at alle diakonene bidro godt i denne samtalen og håper det vil bære frukter i tiden fremover.

Kirken har og et ønske om å være til stede hos mennesker i en helt annen fase av livet, den hvor vi begynner å søke ut av hjemmet, hvor vi for alvor begynner å fundere over hvem vi er, og etter hvert hvem og hva vi skal bli.

I møtet med kommunens politikontakt, SLT-koordinator og Oppsøkende UngdomsTeam (OUT) ble det satt ord på at de aller fleste ungdom har det godt, gjennom gode relasjoner til venner, skole og familie. Men at noen synes det er vanskelig å finne sin plass, og at det iblant kan gi seg utslag i destruktiv adferd og rus. Jeg er glad for at kommunen prioriterer å bruke ressurser på dette feltet, og for at kirken tar til seg kunnskap om situasjonen. I noen grad kan kirken bidra med nærvær på steder ungdom møtes, men det er like viktig å lære å lytte til ungdoms behov før vi starter opp nye tilbud i eget hus. Det var svært hyggelig å høre all den positive omtalen kirkens åpne ungdomsarbeid på fredager fikk.

Leksehjelpen kirken tilbyr for 5.-7.klasse har også vist seg å være noe som barn og unge verdsetter og bruker. Et godt eksempel på at tilbudet møter et behov. Det samme gjelder «Torsdagstimen» i midttimen for elevene fra den videregående skolen rett ved kirken. Mellom 100 og 200 kommer for mat og fellesskap hver uke. Et supert tiltak!

Innenfor SLT-arbeidet opererer de med at alle tiltak skal jobbes med tverrfaglig, systematisk og kunnskapsbasert, og ikke være basert på synsing og anekdoter. Det samsvarer helt med hvordan jeg ønsker at kirken i Borg skal arbeide med utviklingsarbeid.

Lillestrøm er i ferd med å bli en studentby. Dette er noe som opptar både næringsliv, kommune og kirke. I møtet med Kunnskapsbyen Lillestrøm, Oslo MET og kommunen fikk jeg innsyn i planer for utviklingen av nytt campus i Lillestrøm sentrum. Det kan ta noen år før planene er realisert, men mye tyder på at byen på litt sikt får 5000 studenter i sentrum. Ikke alle vil komme til å bo her, men det blir viktig for kirken å arbeide med hvordan den kan være til stede i studenthverdagen. I dag er det en studentprest fra Oslo som betjener Kjeller Campus, men i neste fase vil det være behov for å se på hvordan kirken i Lillestrøm kan få prioritert arbeid med denne gruppen. Her kan ikke Lillestrøm møte utfordringen alene, men hele prostiet bør tas med i et forarbeid. Det er også aktuelt for Borg bispedømme å samhandle med Oslo bispedømme om studentprestetjeneste.

Studiene som er planlagt samlet på Lillestrøm er profesjonsrettede, og sender i stor grad studenter rett i jobb. Så enkelt er det ikke for å alle å bli en del av arbeidslivet. Noen trenger hjelp for å komme inn første gang, andre med å vende tilbake etter langt fravær, og andre trenger spesiell tilrettelegging for å kunne jobbe. Heldigvis finnes det aktører som bidrar til at mennesker kan få oppleve deltakelse og mestring. Norasonde er en slik virksomhet, og jeg fikk møte både ledelse og målgruppe en av dagene her. Det var godt å se at de var lokalisert midt i sentrum. Litt for ofte blir bedrifter med dette formålet lagt til steder langt fra folk. At Norasonde befinner seg midt i det pulserende bymiljøet styrker opplevelsen av å høre til i fellesskapet og være et myndig menneske med 100% egenverdi på lik linje med alle andre mennesker.

Det er flott å se at kirken i Lillestrøm kommune er lærebedrift, og det to lærlingene er svært viktige og dyktige medarbeidere. Jeg tar imot utfordringen med å se på om kirken kan gi arbeid for fagarbeidere innen barn/ungdom også etter endt læretid.

Kirken er mer for flere

Folkekirken i Norge har stor oppslutning, vi er 3.5 millioner medlemmer. 10500 av dem bor i Lillestrøm sokn. Med så mange medlemmer er det vanskelig å oppnå at alle opplever kirkens tilbud som relevant for dem. Vi ønsker jo heller ikke at tilbudene skal være forbeholdt medlemmene alene, men at alle interesserte er velkomne.

Det har vært, og er, en tendens til at vi når en litt for smal del av befolkningen, både om vi ser på alder, utdanning, og kulturell bakgrunn.

Å være «mer for flere» kan høres litt slitsomt ut. Jeg tenker at det mer er et uttrykk for en vilje til å krysse usynlige barrierer, enn å jobbe med bare kvantitet for øye.

En av strategiene for å nå dette målet er å skape gode møteplasser. Jeg fikk oppleve en slik møteplass, med nettopp navnet «Møteplassen». Dette er for de som er hjemme på dagtid, og ønsker et fellesskap. Her var det mat, humor, varme og rom for tro i en fin blanding. At det hovedsakelig drives av engasjerte frivillige med litt støtte av ansatte gjør at det blir ekstra verdifullt, og jeg håper virkelig denne møteplassen er kommet for å bli. For noen er det en stor barriere å krysse å komme seg ut hjemmefra og møte andre. Det er så fint at kirken kan bidra til at det blir litt lettere.

Å være mer for flere kan og innebære å krysse kulturelle barrierer. Under besøket på NITJA senter for samtidskunst, omvisningen i den gripende utstillingen «All Eyes On», og den påfølgende samtalen med de to unge kuratorene, ble jeg utfordret på hvordan religion kan bidra til å rive eksisterende murer fremfor å bygge nye. Den konkrete konteksten til utstillingen vi fikk se var palestinerne situasjon på Vestbredden og i Gaza over tid. Det er vondt og sterkt å se brudd på grunnleggende menneskerettigheter presentert gjennom kunst. Jeg har tro på at religion kan være med på å hele og reparere, når vi nærmer oss hverandre i gjensidig respekt. Vi vet at det er blitt vanskeligere å være både jøde og muslim i Norge etter oktober 2023. Det kan vi alle gjøre noe med, ved å gå imot hatprat der vi møter det, invitere hverandre til samtaler der det er mulig, og å fokusere på menneskeverdet fremfor politikk.

Religion som brobygger var også tema under møtet med ordfører denne uken. Kirken kan bidra med å være pådriver for møteplasser der religiøse aktører kan samarbeide om å styrke den demokratiske motstandskraften i samfunnet ved å snakke om for eksempel tillit, medbestemmelse og arbeid for økt aksept for sunn og synlig religiøsitet.

Som folkekirke har vi et spesielt ansvar for å ivareta kirkens kulturarv, som også er hele folkets arv. Dette gjør at kirken i sitt arbeid med dette stadig blir mer for flere. Lillestrøm menighet har sammen med de sju andre menighetene i kommunen et kirkelig fellesråd som opptrer på vegne av dem i saker som omhandler blant annet forvaltning av kirkebyggene. Jeg er stolt av det grundige arbeidet som har vært gjort over tid med å sikre og fornye byggene. Lillestrøm kirke har det siste året fått økt brukervennlighet med den nye kjelleren, og det arbeides nå med planer for en nødvendig oppussing og vedlikehold av kirkerom og bygg. Her er universell utforming en viktig del.

Kirkelig fellesråd ivaretar også gravferdsforvaltningen på vegne av storsamfunnet. Dette gjøres med både faglig dyktighet og respekt for alle berørtes tro og livssyn. Jeg har forstått at relasjonen mellom kommune og kirke er god, men den kan ytterligere forsterkes ved at det legges inn faste årlige møtepunkt mellom ordfører og fellesrådets ledelse, slik det ble skissert i møtet med kommunen denne uken.

Avslutning

Denne visitasen har vært en reise til en kirke midt i byen, der jeg har fått bruke mer tid i byen enn i kirken. Det betyr ikke at jeg ikke har fått med meg mye av den flotte aktiviteten som fyller kirkebygget hele uken, men at jeg har fått bruke tiden godt til å gjøre meg kjent med veldig mange av dem som på ulik måte vil bidra til å bygge en god by for folk. Hvis kirken skal fortsette å være en viktig del av menneskers liv i alle faser må vi kjenne jordsmonnet vårt. Jeg vil oppmuntre til å fortsette det gode arbeidet med å bygge relasjoner til både offentlige og private aktører, og der de kan forankres og forsterkes med skriftlige avtaler; gjør det!

Så har jeg og observert hvor krevende det kan være å nå ut med informasjon om tilbud til folket i den flommen av ulike budskap som pøses ut på alle flater. Kirken er ikke alene om å oppleve det; under besøket på det flotte nye biblioteket var det flere i mitt følge som ble overrasket over det store mangfoldet av arrangementer, det hadde ikke nådd dem.

I Lillestrøm er avstandene kort i meter og kilometer, men det kan være vanskelig å nå frem til menneskene i leiligheten tvers over gata til kirken når det ikke lenger er slik at oppslagstavlen i trappeoppgangen, eller innholdet i postkassa er primærkilden til informasjon. Så jeg vil oppfordre til et kontinuerlig arbeid med kommunikasjon, og særlig rettet mot grupper som ikke allerede er aktive deltakere.

Lillestrøm er en by i rask endring, og når kirken, som mange andre aktører, opplever at økonomien er under press, kan det oppleves som krevende å henge med. Da kan det være nyttig å fokusere på det vi har akkurat her, våre styrker og muligheter. Mitt privilegium, og min oppgave, er å se på lokalkirken fra et «ørneperspektiv». Lillestrøm menighets «gull» er en anvendelig kirke midt i byen, korte avstander, dedikerte og samlokaliserte ansatte, kompetente råd, høy tillit og mye anerkjennelse fra kommune og samfunnsaktører, og stor vilje til å kjenne sted og folk. Og aller viktigst er en visjon og verdier som springer ut av kirkens grunnleggende oppgave: Å vitne i ord og gjerning om Guds kjærlighet og gode vilje med verden og det enkelte menneskeliv. Fordi alle mennesker er skapt i Guds bilde, og har den samme ukrenkelige verdi.

Med dette som utgangspunkt skal vi sammen som kirke i Borg fortsette å skape rom for tro, være der folk er, og være mer for flere.

Og med det skape mer himmel på jord.

Jeg takker alle som har bidratt med forberedelser og i gjennomføring av denne visitasen, og ber om Guds velsignelse for kirke og lokalsamfunn for dagen i dag, og for dagene som kommer.

Kari Mangrud Alvsvåg
Biskop i Borg.

Mer himmel på jord

Strategiske mål for Den norske kirke i Borg
I perioden 2022–2029 vil vi at:

1. Den norske kirke er synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjerer seg i menneskers liv.
2. Flere opplever tilhørighet og fellesskap ved å søke dåp, konfirmasjon og delta i barne- og ungdomsaktiviteter
3. Flere deltar i og opplever gudstjenester, kirkelige handlinger og kirkelige møteplasser som inkluderende og trosstyrkende fellesskap.

Den norske kirkes strategi for 2022–2029	 Kirken åpner rom for tro	 Kirken er der livet leves	 Kirken er mer for flere
 Kirken for den enkelte	Forkynner evangeliet til mennesker gjennom hele livet	Styrker kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner	Gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap fysisk og digitalt
 Kirken i samfunnet	Fremmer verdier som utfordrer og som bygger et godt samfunn for alle	Bidrar til å virkeliggjøre bærekraftsmålene – lokalt, nasjonalt og globalt	Motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på
 Kirken som organisasjon	Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke	Samhandler med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn, offentlige, private og ideelle aktører	Skaper mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena

Den norske kirke er en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus.

DEN NORSKE KIRKE
Borg bispedømme